

CHEF-KOK **ROGER VAN DAMME** BEWONDERT ONDERNEMER **GERT VERHULST**

Het geschenk

Pannenkoeken! 'Ik weet dat dat een van Gerts lievelingsgerechten is', vertelt Roger van Damme (39). 'Tijdens de opnames voor Njam! komt hij immers geregeld in mijn potjes kijken. Daarnaast schenk ik hem ook een cadeaubon van Het Gebaar (Rogers lunchrestaurant in Antwerpen, nvdv.). Ik denk dat ik daarmee zijn ziel kan raken. Gert is best een gevoelige man. Een man die geniet van kleine dingen. Met pannenkoeken en een etentje maak je hem gelukkig, denk ik.' 'Pannenkoeken zijn mijn passie. Ik gebruik al zeventien jaar dezelfde pannetjes om ze te bakken. Ik zeg wel eens: *Als ze me begraven, leggen ze maar pannenkoeken op mijn graf in plaats van bloemen.* (lacht) Ik heb vaak gehoord dat ik geen Michelinster zou halen omdat ik *maar* pannenkoeken serveer. Ik heb ondertussen het tegendeel bewezen.'

Waarom kiest Roger voor Gert?

'Omdat hij altijd begint bij het begin. Hij weet perfect hoe de zaken er binnen pakweg tien jaar zullen uitzien, en toch loopt hij niet sneller dan hij kan. Dat vind ik straf. Als ik een nieuw gerecht bedenk, dan moet dat morgen al op de kaart. Bij Gert niet.'

'Toen ik voor het eerst op bezoek ging bij Studio 100, kreeg ik een rondleiding van Gert zelf. Daarmee heeft hij indruk gemaakt. Hij kan bovendien goed luisteren, en vormt nadien altijd z'n eigen, straffe ideeën. Hij zal ook niemand kopiëren. Neem nu Njam! Iedereen had het over koken, iedereen was ermee bezig... Maar er is maar één man die het idee had om te starten met een culinaire zender.'

'Roger van Damme Desserts' wordt dagelijks herhaald op Njam!

En wat vindt Gert van zijn geschenk?

'Pannenkoeken? Ik sta nog niet dik genoeg, zeker?' zegt Gert Verhulst (43). 'Nee, ik lust ze inderdaad heel graag. Wie niet? Ik eet mijn pannenkoeken het liefst gewoon met suiker. Want hoe meer je erbij doet, hoe minder je proeft van de pannenkoek zelf. En Roger kan er wat van. Hij is een zeer bijzondere man. Zo zat ik eens op een zaterdagavond in de zetel. Dingdong, de bel. Wie stond er aan de deur? Roger. Met een grote stapel pannenkoeken. Zomaar.'

'En hij doet dat wel vaker, trouwens. Hij weet bijvoorbeeld ook dat ik graag vlees eet. Dus belde hij me eens, ook zomaar op een avond, om te vragen of ik thuis was. En dat ik niets mocht eten en *dat ik wel zou zien...* Even later stond hij aan de deur met een stuk vlees. Gebakken en al. Dat is Roger ten voeten uit.'